

Miroslava Holbová se narodila 12. března 1954 v Ledči nad Sázavou. Své dětství prožila na Borovsku, v místě, které proslulo pořádáním pionýrských táborů. Paní Holbová o této oblasti vypráví jako o „zapomenutém kraji“, jelikož zde končila silnice a vše obklopovala příroda. Na své dětství vzpomíná s láskou; už odmala se aktivně věnovala různým sportům, přičemž milovala zejména bruslení na místních zamrzlých rybnících – podomácku si vyrobila i vlastní brusle z bot nazývaných „křusky“, na které se připevnila želízka.

Léto paní Holbová trávila v nádherné oblasti řeky Želivky; každý rok se zde scházelo mnoho výletníků a zejména trampů. Vzpomíná i na to, jak s těmito trampy trávila čas, když přespávali různě mezi stohy sena nebo na půdách. Maminka paní Holbové v oblasti provozovala svůj vlastní obchod se smíšeným zbožím. Hlavní roli během dětství paní Holbové měl však její otec, který byl řídícím v místní malotřídce. Rodina v této staré škole i bydlela a paní Holbová tak odmala měla velmi blízko k učitelskému povolání, kterému se později i věnovala.

První zvrat v životě pro ni přišel v 60. letech. V roce 1963 bylo rozhodnuto, že se oblast zatopí kvůli výstavbě nové vodní nádrže *Švihov* (častěji známa jako *Želivka*, hlavní zásobárna vody pro Prahu). Rodina se přestěhovala do nových Dolních Kralovic, když bylo paní Holbové 15 let – přestěhování nevnímala tragicky, jelikož jej brala jako možnost nové příležitosti. V nové vesnici ovšem nebylo vůbec nic; paní Holbová vzpomíná, že neustále nefungovala elektřina, netekla voda, nebylo zavedeno místní osvětlení a mnohde chyběly i cesty a silnice. Ostatní obyvatelé Borovska se také museli přestěhovat, většinou do Vlašimi nebo Benešova.

Po přestěhování navštěvovala paní Holbová vlašimské gymnázium. Ve čtvrtém ročníku si podala přihlášku na pedagogickou fakultu do Prahy. Zde nastal ovšem druhý zvrat, prakticky ze dne na den. Kvůli nekomunistické minulosti jejího tatínka nebyla doporučena pro pedagogické povolání a režim jí nepovolil podání přihlášky. S velkými obtížemi se nakonec dostala na univerzitu v Hradci Králové, obor farmacie, přičemž studia zanechala ve 4. ročníku kvůli narození prvního dítěte.

Paní Holbová se ovšem nevzdávala a v roce 1978 si opět podala přihlášku na pedagogickou fakultu. Zde jí ovšem čekalo další zklamání – na školském odboru v Benešově jí bylo sděleno, že opět nebyla doporučena pro studium ze stejných důvodů jako dříve. Školství jí ovšem lákalo celý život, proto se nakonec uchýtila jako

neaprobovaná učitelka anglického jazyka (a později dějepisu) na základní škole v Dolních Kralovicích. Z důvodu neaprobace však pobírala velmi nízký plat.

Po revoluci se paní Holbová stala starostkou Dolních Kralovic, kde působila celkově 3 volební období. Zajímavostí může být, že ji v povolebních debatách nakonec podpořili i místní komunisté i přes její nekomunistickou minulost.

Dnes žije paní Holbová v Dolních Kralovicích, věnuje se svým koníčkům, dětem a vnoučatům.